

Leny & Frans Hazebroek verbleven in het vakantiehuis naast Mhofu van 19 t/m 24 februari 2011.

Bij Machadodorp hebben we een stop gemaakt om bij Milly's wat te eten en te drinken (op aanraden van **Wilma Lauteslager**, via wie we het huis op Marloth park hebben gehuurd). Na deze stop zijn we doorgereeden naar Summit Lodge in Graskop. Een aardige rondavel die toch wel wat verouderd was, maar ja, het is alleen een slaapplek en de gastvrijheid van de eigenaar en zijn staf maakte alles goed. We konden hier blijven eten, want behalve de rondavels, hebben ze hier ook een pub en een restaurant. Het eten smaakte goed, de fles wijn was lekker en na een kop koffie zijn we heerlijk gaan slapen.

Onze eerste echte dag in Zuid-Afrika hadden we ingeruimd voor de panoramaroute. We zijn vanaf Graskop noordelijk gaan rijden en hebben achtereenvolgens aangedaan: God's window, wonderview, de Berlin falls, Bourke Luck's Potholes, de Blyde River Canyon, het Lowveld en de Three Rondavels. Mede vanwege het fraaie weer hebben we hier enorm mooie panorama's gezien. Het was wel opvallend dat je (in tegenstelling tot 4 jaar geleden) overal moest betalen om de dingen te bezichtigen. Nou zijn het geen grote bedragen, maar toch.... Ook hier heeft de commercie toegeslagen. Op de terugweg hebben we de Lisbon Falls nog aangedaan (de hoogste waterval van de panoramaroute). Al met al een heel mooie route. Terug zijn we gestopt in Graskop zelf en hebben bij Harrie's een pannenkoek gegeten (met bobotie)... Heerlijk!!

Vandaag dus naar Moholoholo. Een rit van 2 uur bracht ons precies op tijd voor de rondleiding daar. Deze rondleiding begon met een praatje van onze gids. Een heel leuke jongen, met een goed verhaal, gebracht met de nodige humor. Vervolgens werden we door hem rondgeleid, naar eerst het vogel gedeelte. Er waren nog wat andere mensen, met wie we gezamenlijk de kooien van een aantal roofvogels ingingen. We kregen hier weer uitleg hoe deze vogels daar beland zijn. Er zaten allerlei soorten arenden (waarvan we er bij 1 op zijn kop mochten aaien) waarna we in een kooi zijn beland met gieren. Hier mochten vrijwilligers deze beesten eten geven en uiteraard was ik vrijwilliger. Gaaf... een gier van ongeveer 10 kilo op je arm die uit je hand eet (wel met een hele dikke handschoen aan!). Daarna gingen we naar de viervoeters. Hier hebben we van dicht bij een leeuw en leeuwin gezien. Niet te dicht bij want ze waren redelijk agressief. Vervolgens zagen we een luipaard (wat een prachtig dier is dat toch) en een aantal cheeta's. Bij één cheeta mochten we in de kooi en mochten we hem aaien. Ook dit was weer een leuke belevenis. Intussen kwam er iemand aanlopen met een 1 jarige neushoorn (een zwarte) die we ook mochten aaien. Nou zijn dit geen echt aaibare dieren, maar toch.... Er werden wat studenten rondgeleid door een gids (daar moesten ze wel extra voor betalen) en bij aankomst bij de black mamba's (een van de giftigste slangen in de wereld) kwam de gids ons uitnodigen om deelgenoot te zijn van het voederen van deze slangen. Eerst vertelde hij het een en ander over deze slangen en over het voeren daarvan. Dit moet namelijk gebeuren met een levende prooi. Toen niemand aangaf dit niet te willen zien gooide hij een (dus levende) muis in het hok bij de slangen. Zoals hij al aangaf, kende de muis geen angst, omdat deze niet weet wat een slang is en kregen de mamba's de muis na een minuutje in de gaten. Hierna volgden de gebeurtenissen elkaar in rap tempo op. Één van de slangen was het snelst en beet de muis (en spoot hem dus vol gif). Deze schoot weg, maar na ongeveer 10 tot 15 seconden was het gebeurd met de koopman. De muis was dood..... De slangen gingen achter de muis aan en 2 slangen wilden de muis wel als hapje hebben. De gids zei dat dit een gevaarlijke situatie was, omdat het risico bestond dat de ene slang de andere op zou eten. Om dit te voorkomen ging de gids de kooi in om 1 van de slangen weg te trekken. Ondanks dat hij daar een zgn. slangentang voor gebruikte vonden wij het een enorme dappere daad van hem. Er kropen per slot van rekening nog 3 black mamba's in de kooi rond. Al met al een gave belevenis die je nooit meer in je leven mee zult maken.

We zijn doorgereden naar Komotipoort. Dit is een dorp ongeveer 15 kilometer verderop vlakbij de grens met Mozambique. Hier hebben we wat inkopen gedaan bij een grote Spar winkel. We hebben daar ook geluncht. Toen dus die 15 kilometer terug naar Marloth. **Volgens alle gegevens zou het huis maar ongeveer 200 meter af liggen van de Crocodile river, de grens van het Krugerpark. En ja hoor, inderdaad een klein stukje lopen en we hadden uitzicht op de rivier en het Krugerpark. We zijn op een bankje gaan zitten (het zgn. "Lauteslager bankje") om van dit wonderschone uitzicht te genieten.** We zagen al snel een aantal herten en in het water een aantal nijlpaarden (of seekoeien zoals de Zuid-Afrikanen zeggen). Na een tijdje deze dieren bewonderd te hebben, zijn we met de auto gaan kijken hoe we bij een restaurant moesten komen. Het was nog volop licht en dan zie je alles beter, dan in het pikkedonker op onverlichte bospaden. Want dat zijn alle wegen in Marloth. We besloten om voor de eerste avond maar iets mee naar huis te nemen. Het zekere voor het onzekere.

Teruggekomen bij ons huis werden we verwelkomd door een familie wrattenzwijnen, die op nog geen meter afstand je aan stonden te kijken of ze zeggen wilden.... En wij dan ? Ze scharrelden nog even in de buurt en zijn vervolgens verder gelopen. Na een tijdje voor het huis op de veranda gezeten te hebben werden we welkom geheten door een aantal vrouwtjes kudu's. Ook die liepen op 1 á 2 meter van ons voorbij. Geweldig! Na nog een poosje buiten gezeten te hebben zijn we vroeg gaan slapen, want morgen wacht ons een lange dag in het Krugerpark die erg vroeg begint.

Krugerpark. Ja, dan weet je het wel. Beesten spotten optima forma. Om half 5 opgestaan, doordat we de burens weg hoorden rijden. Heerlijk gedouched (een verschil van hemel en hel met Summit Lodge). Daarna aankleden en rijden. We hadden broodjes meegenomen voor ontbijt in de auto scheelt toch al gauw een stiefkwartiertje. Die tijd hadden we nodig ook, want op alle sites van Marloth Park lees je dat het van daar tot het Krugerpark variërend tussen de 10 en 20 minuten rijden is. 45 minuten met 40 minuten niersteen vergruizende wegen. Als je al niet helemaal wakker was, dan nu zeker wel. De brug over de crocodile river is ook niet te vergelijken met bv. de brienenoord (om er maar eens een te noemen). Ondanks dat er aangegeven staat dat de brug 3,1 m. breed is lijkt deze eerder 1,3 m. breed. Maar als je daar dan overheen bent begint het feest. Tenminste, eerst nog even een formulier invullen, ondertekenen en 360 rand betalen, maar dan begint de pret toch echt. Rijdend richting Lower Sabie zagen we al snel de eerste herten en vlakvarks, gevolgd door 2 zebra's en (heel in de verte) 2 neushoorns. Na een tijdje rijden, de nodige vogels gespot te hebben, ons ontbijt genuttigd te hebben, reden we in een verkeersopstopping. We konden vanwege de drukte (nog) niet zien waarom het zo druk was, maar nadat er een auto was doorgereden en wij dus een stukje op konden schuiven, zag Leny het ineens. Een leeuw...Kikken joh!!! Hij lag heerlijk op z'n gemak langs de kant van de weg. Toen we nog een stukje door konden schuiven, zagen we dat de leeuw niet alleen was. Hij had een gezelschapsdame naast zich liggen. Helemaal te gek. Na een poos zo gelegen te hebben besloten ze om een stukje te verkassen... Vervolgens ploften ze 5 meter verder midden op de weg neer. Bij het voorbij rijden (waar ze beiden maling aan hadden) moest je uitkijken om niet over hun staart te rijden. Na zeker een uur "oponthoud" zijn we doorgereden richting Lower Sabie. Onderweg veel beesten gezien (o.a. Giraffes, olifanten en heel veel herten). Bij Lower Sabie hebben we koffie gedronken en wat inkopen gedaan. Ook een noodzakelijke toiletstop maakte deel uit van ons bezoek aldaar. De volgende stop was Skukuza. Daar zijn we 4 jaar geleden ook geweest. Maar na nog geen 100 meter gereden te hebben lag er aan de linker hand een vijver (of liever gezegd een waterplas). Ook hier hebben we de nodige tijd doorgebracht, want behalve de mooie natuur en de nijlpaarden spotte Leny een krokodil. Helaas hebben we hem (of haar; ik mocht niet gaan kijken van Leny) niet al te goed gezien. Maar het blijft fascinerend om zo'n beest in de vrije natuur te zien. Onderweg naar onze volgende stop hebben we (zoals bekend) soms een hele tijd niets gezien, om dan ineens weer een olifant of ander beest tegen te komen.

In skukuza hebben we een warme lunch genomen. Hierdoor hoefden we 's-avonds de deur niet meer uit. We konden het wel af met een broodje. Terugrijdend van Skukuza via Lower Sabie naar Crocodile bridge (81 kilometer), hebben we ook weer veel beesten gezien. Rond de klok van 5 hebben we het park verlaten en tegen 6 uur kwamen we aan bij ons huis. Dit keer geen beesten bij of rondom het huis, maar dat mocht de pret niet drukken. Althans geen beesten.... wat zijn muggen dan ? Want die zaten er dus wel. Ondanks dat ik nooit gepakt word en me voor de zekerheid toch ingesmeerd had, ben in toch gebeten door zo'n vampiervlieg

We waren wat vroeger thuis als voorgaande dagen en hebben dan ook nog even van de zon kunnen genieten. Vandaag ook in de tuin geen beesten (op een joekel van een spin na dan). Na het eten nog even genoten van de prachtige sterrenhemel onder het genot van de Baronne.

Een stukje verderop stonden een aantal zebra's die op de foto wilden. Bij het huis lag vlavla nog te slapen en bleef ook gewoon liggen toen we hem gedag gingen zeggen. We hebben nog een kop koffie gedronken en zijn toen een stukje gaan wandelen. Zo lopend langs het hek van het Kruger waan je je af en toe in het paradijs. Wat een natuurschoon zie je dan. En als er dan ook nog eens een grote krokodil ligt te zonnen, is het plaatje helemaal compleet. Na zo'n 1,5 uur gelopen te hebben (het was gelukkig niet onbewolkt, maar toch erg warm) kwamen we uitgeput weer bij ons huis aan.

we hebben daarna nog even in de zon gezeten (viavia was inmiddels vertrokken), waarna we zijn gaan eten in het bush centre. Het eten bij restaurant de watergat was lekker en omdat het niet druk was konden toch nog met lichte schemering naar huis rijden. Daar hebben we nog een uurtje buiten gezeten en hebben genoten van de zwoele avond met al zijn geluiden rond om ons heen.

Laatste dag Kruger, wat zou het ons gaan brengen? Nou, regen en niet zuinig ook. We reden over de "rivier" tussen Marloth en Kruger gelukkig met stroom mee. Het ontbrak alleen nog aan kroks en hippo's. We besloten meteen ons hele plan om te gooien en in plaats van bijna de hele dag de onverharde wegen te nemen, toch maar op het asfalt te blijven. Maar toen de jongen aan de poort zei dat de meeste cheeta's en luipaarden te spotten zouden zijn op de S28 (een onverharde weg dus) hebben we toch een poging gedaan. Helaas niet verder dan zo'n 200 meter, want het was gewoonweg niet te doen. We zijn gekeerd en hebben toen maar de weg naar Lower Sabie genomen. Geen leeuwen dit keer (zeker schuilen voor de regen). We zagen trouwens toch weinig beesten. Een verdwaalde neushoorn (blijft toch wel bijzonder), wat herten, een giraf op afstand, meer viel er niet te zien. Bij het Lower Sabie meer waren er behalve de kroks en hippo's geen andere beesten te zien.

Na onze gebruikelijke kottie stop, hebben we weer dezelfde weg genomen als gisteren, met het gevaar dat we weer een uur buffelstop zouden krijgen. Dit viel erg mee. Een paar buffels die niet direct langs de kant van de weg stonden, was alles wat de buffels aanging. In ieder geval 2 van de big 5. Als we dan ook nog een olifant zouden spotten, zouden we dik tevreden zijn. Zeker met de daarbij opgetelde ground hornbill. Hiervan zagen we er zelfs drie. Deze vogel zie je ook niet elke dag. Verder rijdend zagen we nog gnoes, zebra's en ja hoor olifanten. We zijn doorgereden naar Skukuza en hebben daar gegeten. We waren eerst van plan om weer via Malelane terug te rijden, maar omdat het inmiddels opgehouden was met regenen en zon zich zelfs deed gelden, stelde ik voor om via de H4-1 terug te rijden naar Lower Sabie en dan via de S28 richting uitgang te gaan. Je weet maar nooit! Zo gezegd, zo gedaan. We hebben onderweg kudu's gezien, olifanten, baboons, giraffes, zebra's en uiteraard herten. Maar geen cheeta, luipaard of leeuw. Wat wel opvallend was waren het aantal miljoenpoten. Het waren er net niet zoveel als hun naam aanduidt. Zal wel met de regen te maken hebben?! Vanwege de zonneschijn, na de regen (zoals het spreekwoord al zegt), was de "rivier" al aardig opgedroogd, waardoor we niet tegen de stroom in hoefden te roeien. Thuisgekomen een lekker wijntje gedronken (ja, goed opgelet, de tweede baronne dus). Er kwam een duikertje aangelopen die uit de etensbak ging staan eten. Hierin lagen nog wat stukjes peen en kool. Ik ben toe heel voorzichtig naar het lieve beest toegelopen (met de kool in mijn handen) en ja hoor, na wat schichtig kijken kwam ze naar me toe en at de koolblaadjes uit m'n hand. Ik vond het bijna net zo gaaf als om de leeuwen te zien. Ik ben weer teruggelopen en ik zat nog nauwelijks, of ze kwam naar ons toegelopen om nog wat te bedelen. Ik heb toen nog wat stukjes peen afgesneden en heb die uit m'n hand laten eten. Over eten gesproken; we zijn zelf weer een hapje gaan eten in de watergat. Net voor donker weer terug en nog een tijdje buitengezeten.

